

sikkert selv ende med at blive hængt til tørre. Så derfor har alle os, der stemmer for lovforslaget, sikkert også det argument for det, at det er meget vanskeligt at forklare, at man skulle stemme anderledes, også selv om man da godt kan sige, at det med den tilbagevirkende kraft er uhensigtsmæssigt.

Men man kan også argumentere for, som hr. Karl H. Bornhøft gjorde, at det var en situation, der i amternes tid blev klaret med konduite – tæt på lovbrud, kan jeg forstå, at hr. Karl H. Bornhøft har været som sundhedsudvalgsformand i Nordjyllands Amt. Men opgaven blev løftet, og man har så ikke været i stand til at løfte den, efter at regionerne er kommet, for der er man bundet på hænder og fødder, så der ikke er plads til konduite, og så er man nødt til at lave et lovforslag med tilbagevirkende kraft. Det klarer vi nok.

Det andet, jeg vil sige, er, at det jo er rigtigt, som nogle ordførere har været inde på, at man godt kan stille sig selv det spørgsmål, om det er rimeligt overhovedet, at mennesker, der er meget alvorligt syge, transporteres fra det ene sygehus til det andet og ender med at dø langt væk fra, hvor de bor – også med de vanskeligheder, det giver for de pårørende med hensyn til at kunne være til stede i den sidste fase af et menneskes liv. Og man kan jo heller ikke udelukke, som hr. Jens Peter Vernersen antydede, at det kan fremskynde menneskers død, at de bliver transporteret rundt på den måde.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi i forbindelse med behandlingen af det her lovforslag får undersøgt, hvordan udviklingen er på det her område, for jeg tror, at det på den ene side er klart nok for os alle, at vi synes, at det er en rigtig skidt ting; på den anden side kan man vel næppe med sagligheden i behold komme og sige, at det under ingen omstændigheder må ske, at mennesker bliver transporteret rundt af pladsmæssige hensyn, hvis de er alvorligt syge. For der er jo også grænser for, hvor mange unikke situationer, man kan forestille sig der vil opstå, og som man kan tage forbehold for.

Men jeg synes bestemt, at hvis det er sådan, at det er noget, der, som det var for 5 år siden, foregår sådan i et meget stort omfang, så er der grund til at gå ind og se på det og få det reduceret. Jeg synes, det er en vigtig pointe i den her debat, at vi har at gøre med nogle forhold, der under alle omstændigheder er uhensigtsmæssige og negative for borgerne, og som man selvfølgelig bør forsøge at undgå.

Jeg synes i grunden også et eller andet sted, at man godt kunne rejse det spørgsmål, om den skelnen, der er mellem de under 18-årige og de over 18-årige er helt rimelig, for et eller andet sted kan man jo sige, at selv om hjemtransporten i forbindelse med en pårørendes død hænger sammen med, at vedkommende er blevet flyttet af behandlingsmæssige grunde, så kan det jo stadig væk godt være en stor økonomisk belastning. Og efter min mening kan det være meget godt, at den nuværende lovgivning giver mulighed for at hjælpe folk, der befinder sig i en særlig vanskelig økonomisk situation.

Men det er måske ikke lige det, man har brug for i en situation, hvor en pårørende er død, at man skal bruge ressourcer og tid og energi på at forsøge at få de penge, som man så er berettiget til. Så den del af det tror jeg nok vi vil prøve at gøre os nogle overvejelser om i det videre lovarbejde, men der er ikke nogen grund til at lægge skjul på, som jeg også sagde indledningsvis, at Enhedslisten også vil støtte dette lovforslag.

Kl. 15:00

Formanden:

Tak til hr. Per Clausen. Så er det ministeren for sundhed og forebyggelse.

Kl. 15:00

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Tak. Jeg vil gerne takke ordførerne for modtagelsen af lovforslaget. Jeg fornemmer, at der er en om end spinkel opbakning til lovforslaget; nej, den er vist temmelig bred, og det takker jeg selvfølgelig for.

Som Folketinget ved, har der hidtil ikke været hjemmel til at betale for hjemtransport af afdøde patienter. Udgiften har ganske enkelt påhvilet boet, og der har været eksempler på, at patienter af pladsmæssige hensyn er blevet overflyttet til et andet sygehus, hvor de ulykkeligvis så dør – ikke nødvendigvis under transporten, men på et andet sygehus – og der har boet så måttet betale for hjemtransporten. Det er ikke rimeligt, og det er det, vi retter op på med det her forslag. Så det er altså ikke, som fru Lone Dybkjær siger, for at dække en minister af. Nej, det er for at give regionerne mulighed for at kunne vise den konduite, som de gamle amter også kunne.

Grundlæggende er problemet jo, at regionerne en gang imellem er nødt til at flytte borgere af den ene eller den anden årsag, og jeg er enig i, at vi skal have belyst omfanget af, hvorfor borgerne bliver flyttet, når det sker af kapacitetsmæssige årsager. Vi må ikke glemme, at det altså er